

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 1.116

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 12 decembrie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
Decizia nr. 538 din 18 octombrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. 1 din Codul familiei	2-3	174.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale pentru aprobarea Instrucțiunilor tehnice privind expertizarea documentațiilor de evaluare a resurselor/rezervelor minerale	9-10
— Opinie separată la Decizia nr. 538 din 18 octombrie 2005 privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. 1 din Codul familiei.....	4	176.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale pentru aprobarea Instrucțiunilor tehnice privind conținutul-cadru al Planului de dezvoltare a exploatării resurselor/rezervelor minerale	10-12
Decizia nr. 539 din 18 octombrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	4-6	177.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale pentru aprobarea Instrucțiunilor tehnice privind conținutul-cadru al Documentației cu calculul resurselor/rezervelor minerale	13-15
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		178.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea unei licențe de concesiune pentru explorare.....	15
1.088. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitare și modernizarea serviciilor de apă și canalizare în municipiul Baia Mare“, cuprins în Programul ISPA	7	179.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale pentru aprobarea Instrucțiunilor tehnice privind condițiile de eliberare a permiselor de prospecțiune.....	15-16
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU				
497. — Decizie pentru modificarea și completarea Deciziei primului-ministru nr. 397/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.	7-9			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 538****din 18 octombrie 2005****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. 1 din Codul familiei**

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. 1 din Codul familiei, excepție ridicată de Petru Ungur în Dosarul nr. 8.202/2004 al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

La dosar apărătorul părții Petru Ungur a depus o cerere prin care solicită judecarea în lipsă.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune menținerea jurisprudenței anterioare a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 martie 2005 pronunțată în Dosarul nr. 8.202/2004, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. 1 din Codul familiei**, excepție ridicată de Petru Ungur într-o cauză având ca obiect majorarea pensiei de întreținere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia apreciază că dispozițiile art. 55 alin. 1 din Codul familiei încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece creează o situație de inegalitate între tatăl copilului și celelalte categorii de persoane care pot exercita acțiunea în tăgăduirea paternității. În condițiile în care prin Decizia Curții Constituționale nr. 349 din 19 decembrie 2001 a fost admisă excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 54 alin. 2 din Codul familiei, înlăturându-se inegalitatea în ceea ce privește persoanele care pot exercita acțiunea în tăgăduirea paternității, s-a creat o inegalitate cu privire la termenul în care poate fi promovată aceasta. Astfel, pentru mamă și pentru copil acțiunea este imprescriptibilă, în timp ce pentru tată termenul este de 6 luni de la data la care acesta a luat cunoștință despre nașterea copilului, conform art. 55 alin. 1 din Codul familiei.

Pe de altă parte, textul de lege criticat creează un regim discriminatoriu între tatăl copilului născut în timpul

căsătoriei și tatăl copilului din afara căsătoriei, deoarece primul are la dispoziție acțiunea în tăgăduirea paternității prescriptibilă în termen de 6 luni, în timp ce tatăl copilului din afara căsătoriei poate promova acțiune în contestarea recunoașterii paternității care este imprescriptibilă. Finalitatea celor două acțiuni fiind identică, regimul juridic diferențiat nu se justifică.

Judecătoria Târgu Mureș apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece stabilirea caracterului imprescriptibil al dreptului tatălui de a contesta paternitatea ar crea o stare de incertitudine permanentă în ceea ce privește filiația copilului, afectând astfel drepturile sale legale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens apreciază că, „în lipsa unei prevederi exprese care să vină în întâmpinarea” Deciziei Curții Constituționale nr. 349 din 19 decembrie 2001, sunt posibile două interpretări. Astfel, fie se consideră aplicabilă regula generală a imprescriptibilității acțiunii nepatrimoniale, fie se aplică și în cazul acțiunii exercitate de copil sau de mama acestuia termenul de prescripție de 6 luni prevăzut în art. 55 alin. 1 din Codul familiei.

Pentru a nu contraveni principiului constituțional al egalității în drepturi a persoanelor aflate în situații juridice similare, trebuie acceptat că termenul de prescripție este tot de 6 luni și în cazul acțiunii promovate de mamă ori de copil. Revine judecătorului rolul ca până la intervenția legiuitorului, în ceea ce privește data de la care începe să curgă termenul de prescripție, să aplice regula generală înscrisă în art. 7 alin. (1) din Decretul nr. 167/1958, potrivit căreia „*prescripția începe să curgă de la data când se naște dreptul la acțiune [...]*”.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional, întrucât instituirea unui termen de prescripție de 6 luni pentru introducerea acțiunii în tăgăduirea paternității nu este de natură a încălca principiul egalității în drepturi, ci este justificată de apărarea interesului copilului.

Nu poate fi susținută existența unui tratament discriminatoriu aplicat tatălui copilului născut în timpul căsătoriei în raport cu cel aplicat tatălui copilului din afara căsătoriei — în primul caz termenul de introducere al acțiunii fiind limitat, iar în cel de-al doilea caz acțiunea fiind imprescriptibilă — deoarece aceste situații juridice nu sunt identice și nici similare. Astfel, pentru tatăl copilului născut în timpul căsătoriei operează prezumția de paternitate, pe

când filiația față de tatăl copilului din afara căsătoriei se stabilește prin recunoaștere voluntară sau hotărâre judecătorească.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și celor ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 55 alin. 1 din Codul familiei, republicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 13 din 18 aprilie 1956, cu modificările ulterioare, care au următorul conținut: „*Acțiunea în tăgăduirea paternității se prescrie în termen de șase luni de la data când tatăl a cunoscut nașterea copilului.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție potrivit cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile art. 55 alin. 1 din Codul familiei au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Prin deciziile nr. 453 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 21 ianuarie 2004, și nr. 390 din 12 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 17 august 2005, respingând excepțiile, Curtea a reținut că din textul de lege criticat nu rezultă un regim discriminatoriu între copilul născut în timpul căsătoriei, mama copilului și tatăl acestuia, în privința termenului de exercitare a acțiunii în tăgăduirea paternității.

Art. 55 alin. 1 din Codul familiei reglementează termenul în care tatăl copilului născut în timpul căsătoriei poate să introducă acțiune în tăgăduirea paternității, fără să cuprindă

nici o precizare cu privire la termenul în care această acțiune ar putea fi introdusă de mama copilului sau de copilul născut în timpul căsătoriei, ceea ce se explică prin modul în care legiuitorul a conceput regimul filiației față de tată. Astfel, prin art. 53 alin. 1 din Codul familiei s-a instituit o prezumție legală în sensul că paternitatea copilului născut în timpul căsătoriei aparține soțului mamei, cu consecința prevăzută în art. 54 alin. 2 din același cod, și anume că acțiunea în tăgăduirea paternității poate fi pornită numai de soț. În legătură cu dispozițiile art. 54 alin. 2 din Codul familiei prin Decizia nr. 349 din 19 decembrie 2001 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 10 aprilie 2002), Curtea Constituțională a constatat că acestea sunt neconstituționale în măsura în care nu recunosc decât tatălui, iar nu și mamei și copilului născut în timpul căsătoriei, dreptul de a porni acțiunea în tăgăduirea paternității. Ca efect al acestei decizii a Curții, regimul juridic al filiației față de tată, și anume recunoașterea dreptului mamei și al copilului născut în timpul căsătoriei de a introduce acțiune în tăgăduirea paternității, nu a suferit însă nici o modificare în privința prescriptibilității acțiunii intentate de tatăl copilului și nici nu a fost completat cu dispoziții legale prin care să se stabilească termenul în care acțiunea poate fi exercitată de mamă sau de copil. Astfel, în absența unei dispoziții legale prin care să se stabilească termenul în care acțiunea în tăgăduirea paternității poate fi pornită de mamă sau de copil, Curtea nu are posibilitatea să constate existența vreunei discriminări, rămânând în competența instanței de judecată să facă interpretarea și aplicarea corectă a legii.

Curtea nu poate primi nici susținerea autorului excepției privind tratamentul discriminator aplicat titularului acțiunii în tăgăduirea paternității în raport cu titularul acțiunii în contestarea recunoașterii de paternitate — în primul caz aceasta fiind supusă prescripției, în cel de al doilea caz fiind imprescriptibilă —, dat fiind că cele două situații juridice invocate nu sunt identice și nici similare, astfel că reglementarea lor diferită nu contravine prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituția României.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. 1 din Codul familiei, excepție ridicată de Petru Ungur în Dosarul nr. 8.202/2004 al Judecătoriei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

OPINIE SEPARATĂ

la Decizia nr. 538 din 18 octombrie 2005

privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. 1 din Codul familiei

Fără a nega în totalitate argumentele aduse de majoritatea judecătorilor Curții pentru respingerea excepției de neconstituționalitate, considerăm că art. 55 alin. 1 din Codul familiei contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție. Prevederile art. 55 alin. 1 au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 453 din 2 decembrie 2003 (cu opinie separată) și Decizia nr. 390 din 12 iulie 2005, Curtea, cu majoritate de voturi, a respins excepția, constatând că din textul de lege criticat nu rezultă un regim discriminatoriu între copilul născut în timpul căsătoriei, mama copilului și soțul acesteia, în privința termenului de exercitare a acțiunii în tăgada paternității.

Printr-o altă decizie, și anume nr. 349 din 12 decembrie 2001, Curtea a admis posibilitatea ca, alături de soțul mamei copilului, mama și copilul să poată formula acțiune în tăgada paternității, declarând, astfel, neconstituțional art. 54 alin. 2 din Codul familiei, raportat la art. 16 alin. (1) din Constituție.

În urma constatării neconstituționalității art. 54 alin. 2 din Codul familiei, consecința firească ar fi fost declararea ca neconstituțional și a art. 55 alin. 1 din Codul familiei, care prevede doar termen de prescripție în ceea ce privește

dreptul la acțiune al soțului mamei copilului, și anume 6 luni de la data când acesta a aflat de naștere, fără a se prevedea nimic cu privire la dreptul la acțiune, când titulari sunt mama sau copilul. Din necorelarea celor două texte de lege rezultă că în privința mamei și a copilului își găsește aplicare dreptul comun privind dreptul la acțiune având ca obiect un drept personal nepatrimonial, în sensul că acțiunea este imprescriptibilă. Se creează, astfel, o inegalitate juridică evidentă între titularii dreptului la acțiune în tăgada paternității. Pentru mamă și copil se aplică regula — imprescriptibilitatea, iar pentru soțul mamei copilului, termenul special de prescripție, de 6 luni, ce reprezintă excepția.

În aceste condiții, este evidentă încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, între titularii dreptului la acțiune în tăgada paternității existând diferențieri de tratament juridic, cu toate că se află în situații juridice identice.

Fiind vorba de un drept personal nepatrimonial, acțiunea în tăgada paternității ar urma să fie imprescriptibilă sau legiuitorul să reglementeze același termen special de prescripție pentru toți titularii dreptului la acțiune, indiferent dacă acesta ar curge de la date diferite.

Judecător,
prof. univ. dr. **Aspazia Cojocaru**

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 539

din 18 octombrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Felvio Prod” — S.R.L. din Bucovăț în Dosarul nr. 25.538/2004 al Judecătoriei Craiova.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

La dosar autorul excepției a depus o cerere de amânare a judecării cauzei în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererii de amânare, arătând că aceasta nu îndeplinește condițiile art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Curtea, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și al art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, respinge cererea de amânare.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 487 D/2005 și nr. 550 D/2005, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Societatea Comercială „Sirtech” — S.R.L. din Lugoj în Dosarul nr. 1.189/2005 al Judecătoriei Lugoj și de Adela Samoilă și Jănică Samoilă în Dosarul nr. 356/2005 al Judecătoriei Săveni.

La apelul nominal în dosarele nr. 487 D/2005 și nr. 550 D/2005 lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

În Dosarul nr. 487 D/2005, partea Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Lugoj a depus un memoriu prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

În Dosarul nr. 550 D/2005, partea Banca Comercială Română — Sucursala Botoșani, Agenția Săveni a depus o întâmpinare prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor sus-menționate, având în vedere obiectul identic al excepțiilor ridicate.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 487 D/2005 și nr. 550 D/2005 la Dosarul nr. 353 D/2005, care este primul înregistrat.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că se impune menținerea jurisprudenței anterioare a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 11 aprilie 2005, din 26 mai 2005 și din 9 iunie 2005, pronunțate în dosarele nr. 25.538/2004, nr. 1.189/2005 și nr. 356/2005, **Judecătoria Craiova, Judecătoria Lugoj și Judecătoria Săveni au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Felvio Prod” — S.R.L. din Bucovăț, de Societatea Comercială „Sirtech” — S.R.L. din Lugoj și de Adela Samoilă și Jănică Samoilă în cauze ce au ca obiect contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin că textul de lege criticat încalcă prevederile art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (2), art. 21, art. 24 alin. (1), art. 44 alin. (2) teza întâi și ale art. 53 alin. (1) din Constituție. În acest sens arată că art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă aduce atingere dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece legiuitorul, lăsând la aprecierea instanței de judecată stabilirea cuantumului cauțiunii, a instituit o situație de inegalitate în fața legii. Astfel, pentru situații similare în ceea ce privește cuantumul creanțelor, se impun contestatorilor cauțiuni al căror cuantum diferă în funcție de persoana contestatorului, existând posibilitatea de a se crea unui debitor o situație mai favorabilă sau mai împovăraătoare față de un alt debitor cu aceeași datorie. Condiționarea admisibilității cererii de suspendare a executării silite — prin același text legal — de depunerea unei cauțiuni al cărei cuantum este lăsat la libera apreciere a instanței de judecată constituie o încălcare a accesului liber la justiție, consacrat prin dispozițiile art. 21 din Constituție, drept care trebuie respectat nu numai în ce privește cererea introductivă, dar și cu privire la celelalte cereri ale părților.

În opinia autorilor excepției exercițiul acestui drept nu poate fi supus nici unei condiționări, deoarece „statul este ținut să ocrotească în egală măsură drepturile și interesele legitime ale tuturor titularilor”.

Prin fixarea cauțiunii, instanța poate aprecia în mod arbitrar asupra cuantumului acesteia, impunând o barieră financiară artificială, care contravine art. 24 și 53 din Constituție.

În litigiile în materie fiscală suspendarea executării silite nu ar trebui condiționată de depunerea unei cauțiuni, deoarece titlul executoriu nu emană de la o instanță

judecătorească, motiv pentru care legalitatea sa nu a putut fi verificată de către un organ independent și imparțial.

De asemenea, debitorul se poate afla în imposibilitate obiectivă de a achita cauțiunea dacă are conturile poprite.

Autorii excepției apreciază că cele statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 29 ianuarie 2004 sunt valabile și în prezenta cauză, așa încât se impune admiterea excepției de neconstituționalitate ridicate.

Judecătoria Craiova consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, prin reglementarea expresă a cazurilor în care este obligatorie cauțiunea, legiuitorul a urmărit să prevină abuzurile procesuale, asigurând dezdăunarea creditorului pentru pagubele rezultate din folosirea unor mijloace procesuale menite să amâne executarea unui act sau indisponibilizarea bunurilor aparținând debitorului.

Prin textul de lege a cărui neconstituționalitate se invocă nu se instituie diferențe de tratament juridic, privilegiu sau discriminări, finalitatea cauțiunii constituind-o despăgubirea intimatului pentru eventualele pagube suferite.

Judecătoria Lugoj apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Judecătoria Săveni apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, apreciind că dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care condiționează admisibilitatea cererii de suspendare a executării silite de depunerea unei cauțiuni, trebuie privite în contextul reglementării unitare conținute de art. 403 din acest act normativ, prin care se urmărește evitarea abuzului procesual și garantarea accesului liber la justiție. Invocă, în acest sens, jurisprudența anterioară a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 227 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 28 mai 2004, și Decizia nr. 108 din 22 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 22 martie 2005.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, făcând trimitere la jurisprudența anterioară a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 8 din 14 ianuarie 2003, nr. 55 din 6 februarie 2003, nr. 361 din 30 septembrie 2003, nr. 488 din 16 decembrie 2003 și nr. 563 din 16 decembrie 2004.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, introduse prin art. 1 pct. 156 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, dispoziții care au următorul conținut: „*Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauciune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.*”

Autorii excepției susțin că textul dedus controlului încalcă prevederile art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (2), art. 21, art. 24 alin. (1), art. 44 alin. (2) teza întâi și ale art. 53 alin. (1) din Constituție, care au următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”;

— Art. 20 alin. (2): „*Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.*”;

— Art. 21: „*(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”;

— Art. 24 alin. (1): „*Dreptul la apărare este garantat.*”;

— Art. 44 alin. (2) teza întâi: „*Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.*”;

— Art. 53 alin. (1): „*Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*”

Examinând excepția, Curtea constată că dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate, soluția adoptată fiind de fiecare dată aceeași, și anume că sunt constituționale.

În acest sens menționăm deciziile nr. 150 din 9 mai 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 15 iulie 2002, nr. 346 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 751 din 27 octombrie 2003, și nr. 67 din 24 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 9 martie 2004.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Felvio Prod” — S.R.L. din Bucovăț în Dosarul nr. 25.538/2004 al Judecătorei Craiova, de Societatea Comercială „Sirtech” — S.R.L. din Lugoj în Dosarul nr. 1.189/2005 al Judecătorei Lugoj și de Adela Samoilă și Jănică Samoilă în Dosarul nr. 356/2005 al Judecătorei Săveni.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitare și modernizarea serviciilor de apă și canalizare în municipiul Baia Mare“, cuprins în Programul ISPA**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 40 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitare și modernizarea serviciilor de apă și canalizare în municipiul Baia Mare“, cuprins în Programul ISPA, prevăzuți în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fonduri ISPA, dintr-un împrumut de la Banca Europeană de Investiții și în completare de la bugetul local, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

Ministrul delegat pentru lucrări publice și amenajarea teritoriului,
László Borbély

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Sulfina Barbu

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 15 septembrie 2005.
Nr. 1.088.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru modificarea și completarea Deciziei primului-ministru nr. 397/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 3 alin. (2) lit. n) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 228/2004, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere dispozițiile art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., aprobată cu modificări prin Legea nr. 707/2001,

primul-ministru emite următoarea decizie:

Articol unic. — Anexele nr. 1 și 3 la Decizia primului-ministru nr. 397/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 5 august 2005, se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

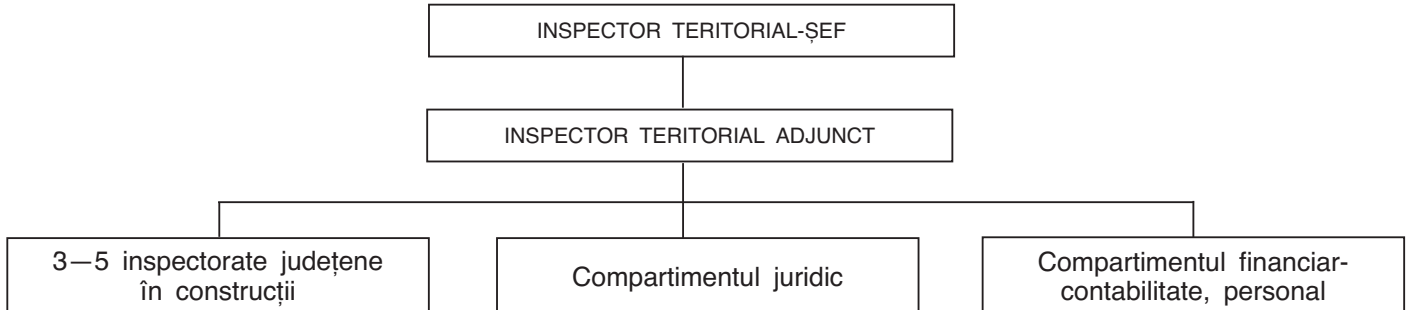
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

București, 6 decembrie 2005.
Nr. 497.

INSPECTORATUL DE STAT ÎN CONSTRUCȚII

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a unui inspectorat teritorial în construcții****ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN**pentru aprobarea Instrucțiunilor tehnice privind expertizarea
documentațiilor de evaluare a resurselor/rezervelor minerale**

Având în vedere art. 106 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, cu modificările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 756/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile tehnice privind expertizarea documentațiilor de evaluare a resurselor/rezervelor minerale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Buliga

București, 6 decembrie 2005.
Nr. 174.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI TEHNICE**privind expertizarea documentațiilor de evaluare a resurselor/rezervelor minerale**

Prezentele instrucțiuni tehnice sunt emise în conformitate cu prevederile art. 106 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare.

Art. 1. — (1) Expertizarea documentațiilor de evaluare a resurselor/rezervelor minerale se face numai la solicitarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, potrivit prevederilor art. 106 din Normele pentru aplicarea Legii

minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare.

(2) Expertizarea documentațiilor de evaluare a resurselor/rezervelor minerale se va efectua de către

persoane fizice sau juridice atestate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale.

Art. 2. — (1) În vederea admiterii expertizării se va elabora un raport de expertiză, având la bază analiza documentației cu calculul resurselor/rezervelor geologice, a studiului de fezabilitate și a planului de dezvoltare.

(2) Raportul de expertiză conține, minimal, următoarele date și informații:

a) date generale privind perimetrul de exploatare, respectiv localizarea administrativ-teritorială, topografia și date geografice;

b) date generale privind geologia perimetrului (zăcămintului);

c) ultima omologare sau înregistrare a resurselor/rezervelor geologice, cu menționarea numărului încheierii, a datei de referință, precum și tabelul cuprinzând resursele/rezervele geologice omologate/înregistrate inițial și existente în evidența Agenției Naționale pentru Resurse Minerale la data de 1 ianuarie a anului curent;

d) lucrări de explorare și/sau exploatare efectuate în cadrul perimetrului de exploatare (zăcămintului), după data ultimei omologări/înregistrări;

e) date și informații noi, obținute după data ultimei omologări/înregistrări și modificările de resurse/rezerve geologice.

(3) Datele și informațiile noi, obținute după data ultimei omologări/înregistrări și modificările de resurse/rezerve geologice, prevăzute la alin. (2), vor cuprinde:

a) modificările parametrilor de calcul al resurselor/rezervelor geologice, inclusiv modificările suprafețelor cu resurse/rezerve geologice din cuprinsul perimetrului de exploatare, grosimilor, conținuturilor și a altor parametri;

b) metoda de calcul utilizată pentru evaluarea resurselor geologice, cu precizarea dacă resursele/rezervele geologice au fost evaluate în concordanță cu prevederile instrucțiunilor tehnice emise de Agenția Națională pentru Resurse Minerale;

c) condițiile tehnice și tehnologice de exploatare și/sau prelucrare/preparare, metodele de exploatare analizate și varianta propusă, precum și aprecieri privind varianta de exploatare și/sau prelucrare/preparare propusă, în sensul dacă acestea sunt optime din punctul de vedere al exploatării resurselor/rezervelor geologice în condiții de eficiență economică;

d) date privind evaluarea impactului asupra mediului și planul de refacere;

e) clasificarea resurselor/rezervelor geologice evaluate pe categorii și grupe, în conformitate cu instrucțiunile tehnice emise de Agenția Națională pentru Resurse Minerale;

f) resursele/rezervele geologice imobilizate în pilierii de protecție ai suprafeței, zăcămintului și cei ai lucrărilor miniere;

g) coeficienții de transformare cantitativă și calitativă a resurselor geologice în rezerve, precum și gradul de recuperare a substanței minerale utile;

h) evoluția și mișcarea resurselor/rezervelor geologice, cu justificarea diferențelor apărute față de ultima omologare/înregistrare;

i) lucrările de cercetare propuse pentru promovarea resurselor/rezervelor evaluate, precum și aprecieri privind perspectivele unei eventuale creșteri a potențialului de rezerve ale zăcămintului;

j) în cazul în care există resurse geologice care rămân în afara perimetrului de exploatare solicitat, prin redimensionarea acestuia în cadrul zăcămintului, acestea vor fi explicitate într-un tabel separat.

Art. 3. — Raportul de expertiză va conține următoarele propuneri:

a) admiterea/respingerea documentației, cu justificările care au condus la această propunere;

b) confirmarea că documentația de evaluare a resurselor/rezervelor este elaborată în conformitate cu normele metodologice în vigoare;

c) propuneri privind înregistrarea resurselor/rezervelor geologice existente la data de referință a documentației, în forma unui tabel cuprinzând clasificarea acestora în grupe și categorii;

d) propuneri privind posibilitățile de creștere a gradului de cunoaștere a resurselor/rezervelor prin lucrări de cercetare sau prin tehnologii moderne de exploatare și prelucrare/preparare, dacă este cazul.

Art. 4. — După întocmire, raportul de expertiză, însoțit de proiectul de încheiere, va fi susținut în cadrul Comisiei de verificare internă a resurselor/rezervelor geologice din cadrul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.

Art. 5. — Raportul de expertiză, în cazurile solicitate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale, condiționează emiterea încheierii pentru înregistrarea resurselor/rezervelor geologice.

Art. 6. — Finanțarea serviciilor de expertizare a documentațiilor se va face din fondurile Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, conform legislației în vigoare.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

pentru aprobarea Instrucțiunilor tehnice privind conținutul-cadru al Planului de dezvoltare a exploatării resurselor/rezervelor minerale

Având în vedere art. 20 alin. (1) lit. b) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, art. 104 alin. (2) din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 756/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile tehnice privind conținutul-cadru al Planului de dezvoltare a exploatării

resurselor/rezervelor minerale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentelor instrucțiuni tehnice se abrogă Instrucțiunile tehnice privind conținutul-cadru al planului de dezvoltare a exploatării miniere, aprobate prin art. 1 pct. 6 din Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 93/1998 pentru aprobarea instrucțiunilor

tehnice elaborate în vederea aplicării unitare a dispozițiilor Legii minelor nr. 61/1998, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 bis din 1 septembrie 1998.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Buliga

București, 6 decembrie 2005.
Nr. 176.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI TEHNICE privind conținutul-cadru al planului de dezvoltare a exploatării resurselor/rezervelor minerale

Prezentele instrucțiuni tehnice sunt emise în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) lit. b) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, și cu cele ale art. 104 alin. (2) din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare.

Art. 1. — Planul de dezvoltare a exploatării resurselor/rezervelor minerale conține, minimal, următoarele date și informații:

- a) date generale;
- b) date tehnico-miniere privind valorificarea zăcământului;
- c) lucrări de cercetare geologică de detaliu;
- d) metode și lucrări miniere de deschidere;
- e) metode și lucrări miniere de exploatare;
- f) lucrări miniere de pregătire;
- g) capacitate de producție;
- h) prelucrare-preparare și produse miniere;
- i) transport și telecomunicații;
- j) aeraj, evacuarea apei, alimentarea cu energie electrică, aer comprimat și apă;
- k) organizarea suprafeței;
- l) protecția zăcământului și a mediului;
- m) indicatori privind exploatarea și valorificarea resurselor/rezervelor minerale;
- n) anexe grafice prevăzute de prezentele instrucțiuni tehnice.

Art. 2. — Datele generale prevăzute la art. 1 lit. a) sunt următoarele:

- a) denumirea perimetrului de dezvoltare-exploatare și localizarea teritorial-administrativă a acestuia;
- b) durata de concesiune propusă;
- c) metoda de exploatare;
- d) capacitatea proiectată a exploatării și prelucrării rezervelor minerale.

Art. 3. — (1) Datele tehnico-miniere privind valorificarea zăcământului, prevăzute la art. 1 lit. b), sunt următoarele:

- a) date privind lucrările miniere de exploatare realizate anterior în perimetru;
- b) prezentarea factorilor cu caracter natural, care vor influența alegerea schemei de deschidere, a metodelor de exploatare și a tehnicilor de preparare;
- c) situația cantitativă și calitativă a rezervelor.

(2) Prezentarea factorilor cu caracter natural prevăzută la alin. (1) are în vedere:

- a) descrierea reliefului;
- b) descrierea terenurilor care vor fi utilizate pentru activității miniere și modalitatea de ocupare a acestora;
- c) descrierea obiectivelor de la suprafață pentru protecția cărora este necesară instituirea de pilieri de siguranță;

d) descrierea infrastructurii existente, respectiv căi de comunicație, alimentare cu energie electrică, alimentare cu apă etc.

Art. 4. — Datele și informațiile privind lucrările de cercetare geologică de detaliu prevăzute la art. 1 lit. c) vor cuprinde:

- a) variante ale amplasării lucrărilor de cercetare și genuri de lucrări necesare dirijării exploatării sau promovării de noi resurse valorificabile;
- b) varianta optimă care să asigure creșterea gradului de cunoaștere;
- c) cheltuieli cu lucrările de cercetare geologică de detaliu;
- d) eșalonarea fizică și valorică a lucrărilor de cercetare geologică de detaliu.

Art. 5. — Datele și informațiile privind metodele și lucrările miniere de deschidere prevăzute la art. 1 lit. d) vor cuprinde:

- a) schema de deschidere existentă și, după caz, identificarea principalelor lucrări miniere, starea lucrărilor etc.;
- b) variante de deschidere pentru punerea în funcțiune, menținerea sau creșterea capacității de producție;
- c) varianta optimă de deschidere și eșalonarea lucrărilor;
- d) stabilirea pilierilor pentru protecția lucrărilor miniere principale;
- e) dinamica rezervelor deschise.

Art. 6. — Datele și informațiile privind metodele și lucrările miniere de exploatare prevăzute la art. 1 lit. e) vor cuprinde:

- a) grosimea minimă de exploatare;
- b) metode de exploatare adecvate condițiilor de zăcământ și variantele tehnologice;
- c) amplasarea unităților de exploatare;
- d) succesiunea normală de exploatare, denivelările sau decalajele maxime pentru evitarea subminării și limitarea tendinței la autoaprindere;
- e) calitatea producției, diluții și pierderi de rezervă;
- f) măsurarea producției;
- g) produsul rezidual și halda tehnologică.

Art. 7. — Datele și informațiile privind lucrările miniere de pregătire prevăzute la art. 1 lit. f) vor cuprinde:

- a) amplasarea și tipul lucrărilor miniere de pregătire, adaptate metodei de exploatare și condițiilor de zăcământ;
- b) tehnologiile de execuție;

c) eşalonarea execuției, decalajul față de celelalte lucrări, cantitatea de util/steril rezultată și ponderea din totalul producției rezultate din pregătiri;

d) volumul și amplasarea lucrărilor de descoperță, precum și raportul mediu de descoperță;

e) capacitatea de haldare și amplasamentul haldelor de steril.

Art. 8. — Pentru capacitatea de producție prevăzută la art. 1 lit. g) vor fi prezentate, minimal, următoarele:

a) capacitatea de producție proiectată;

b) volumele fizice ale investițiilor și eşalonarea acestora;

c) eşalonarea lucrărilor de deschidere, pregătire și exploatare;

d) perioada de atingere a capacității de producție proiectate;

e) consumuri specifice pe tipuri de activități miniere.

Art. 9. — Pentru prelucrare—preparare și produsele miniere prevăzute de art. 1 lit. h) vor fi prezentate, minimal, următoarele:

a) variantele tehnologice avute în vedere, adecvate caracteristicilor calitative, mineralogice și petrografice ale rezervelor;

b) tehnologia și capacitatea proiectată;

c) consumuri specifice;

d) managementul substanțelor chimice periculoase;

e) produsele miniere comercializabile;

f) produsele reziduale;

g) capacitatea de depozitare a reziduurilor, amplasamentul haldelor de steril și al iazurilor de decantare;

h) gradul de folosire a capacității, randamente de preparare și pierderi.

Art. 10. — În cazul transportului și telecomunicațiilor prevăzute la art. 1 lit. i), vor fi prezentate, minimal, următoarele:

a) schema și tipurile de transport în subteran și/sau la suprafață pentru personal, util și steril;

b) capacitatea de transport;

c) sistemul de telecomunicații.

Art. 11. — În cazul aerajului, evacuării apei, alimentării cu energie electrică, aer comprimat și apă, prevăzute la art. 1 lit. j), vor fi prezentate, minimal, următoarele:

a) schema rețelelor de aeraj și stațiile de ventilatoare, cu menționarea capacității proiectate și a celei efective;

b) calculul rețelelor de aeraj, raportat la capacitățile și nivelurile de producție, rezistență, orificiu, echivalent etc.;

c) stațiile de pompare a apei, releele de pompare până la suprafață și corelări;

d) rețelele de alimentare cu energie electrică de înaltă și joasă tensiune, stațiile și punctele de transformare, precum și puterea instalată;

e) stațiile de producere a aerului comprimat, rețelele și cantitatea necesară;

f) sursele și rețelele de alimentare cu apă potabilă și industrială și necesarul de apă în caz de incendiu.

Art. 12. — În cazul organizării suprafeței prevăzute la art. 1 lit. k) vor fi prezentate, minimal, următoarele:

a) alimentarea cu energie electrică;

b) surse și rețele de alimentare cu apă potabilă și industrială și necesarul de apă în caz de incendiu;

c) construcții necesare activității de exploatare și valorificare.

Art. 13. — În cazul protecției zăcămintului și a mediului prevăzute la art. 1 lit. l) vor fi prezentate, minimal, următoarele:

a) prognoza afectării suprafeței;

b) delimitarea pilierilor și planșeelor de protecție pentru protejarea obiectivelor de la suprafață;

c) măsurile de prevenire a focurilor endogene și a erupțiilor de gaz;

d) măsurile pentru prevenirea viiturilor de ape, erupțiilor de borchiș și a inundațiilor;

e) măsurile pentru prevenirea surpărilor și alunecărilor de teren sau a haldelor;

f) lucrările pentru diminuarea impactului asupra mediului în perioada exploatării;

g) lucrările de închidere a exploatării și de reconstrucție ecologică a zonelor afectate și modalitatea de eliberare a terenurilor;

h) eşalonarea lucrărilor de închidere și volumul fizic.

Art. 14. — Indicatorii privind exploatarea și valorificarea resurselor/rezervelor minerale, prevăzuți de art. 1 lit. m), sunt următorii:

a) volumul și eşalonarea investițiilor, în special în utilaje, lucrări de deschidere, construcții-montaj și lucrări de cercetare geologică de detaliu;

b) capacitatea proiectată a exploatării și prelucrării resurselor/rezervelor minerale;

c) cantitatea resurselor/rezervelor propusă pentru a fi exploatată;

d) gradul de recuperare a rezervelor;

e) produsele miniere.

Art. 15. — Planul de dezvoltare a exploatării resurselor/rezervelor minerale are ca părți integrante următoarele anexe grafice:

a) planul de ansamblu al minei pentru zăcămintele în exploatare sau explorate, cu lucrări miniere executate la mai multe orizonturi, la scara 1:5.000, 1:2.000 sau 1:1.000;

b) planul de situație cu amplasarea lucrărilor miniere de deschidere;

c) planul de situație cu resursele/rezervele geologice, repartizate pe grupe și categorii;

d) planul de situație cu eşalonarea producției;

e) planul de situație cu modelul final de exploatare;

f) planul de situație cu amplasarea lucrărilor miniere de închidere și ecologizare;

g) planul de situație, în detaliu, pentru zona pilierilor de siguranță a lucrărilor miniere de deschidere sau a obiectivelor de la suprafață;

h) secțiunile geologice transversale și longitudinale prin pilierii de siguranță;

i) planul de ansamblu al investiției cu amplasarea utilităților care deservește exploatarea;

j) planul de detaliu al incintei miniere;

k) planul de detaliu cu amplasamentul haldei/haldelor de steril;

l) planul de detaliu cu amplasamentul iazului/iazurilor de decantare;

m) planul cu amplasarea punctelor de monitorizare a factorilor de mediu.

Art. 16. — Planul de dezvoltare a exploatării resurselor/rezervelor minerale va fi prezentat pe suport hârtie și pe suport magnetic.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN
pentru aprobarea Instrucțiunilor tehnice privind conținutul-cadru
al Documentației cu calculul resurselor/rezervelor minerale

Având în vedere prevederile art. 103 alin. (1) lit. m) din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare,
 în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 756/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile tehnice privind conținutul-cadru al Documentației cu calculul resurselor/rezervelor minerale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a instrucțiunilor tehnice aprobate prin prezentul ordin se abrogă Instrucțiunile tehnice privind Conținutul-cadru al documentațiilor de evaluare a resurselor minerale și a rezervelor de substanțe

minerale utile, aprobate prin art. 1 pct. 2 din Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 93/1998 pentru aprobarea instrucțiunilor tehnice elaborate în vederea aplicării unitare a dispozițiilor Legii minelor nr. 61/1998, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 bis din 1 septembrie 1998.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Buliga

București, 6 decembrie 2005.
 Nr. 177.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI TEHNICE
privind conținutul-cadru al Documentației cu calculul resurselor/rezervelor minerale

Prezentele instrucțiuni tehnice sunt emise în conformitate cu prevederile art. 103 alin. (1) lit. m) din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare.

Art. 1. — Documentația cu calculul resurselor/rezervelor minerale conține, în mod minimal, următoarele date și informații:

- a) introducere;
- b) geologia regiunii;
- c) metodica de cercetare geologică;
- d) geologia zăcământului;
- e) hidrogeologia zăcământului;
- f) caracterizarea calitativă a substanței minerale utile;
- g) evaluarea resurselor minerale;
- h) concluzii;
- i) anexe la text, prevăzute de prezentele instrucțiuni tehnice.

Art. 2. — Introducerea prevăzută de art. 1 lit. a) va avea următorul conținut minimal:

- a) obiectul și scopul documentației;
- b) date de geografie fizică și economică;
- c) localizarea administrativă a zăcământului sau a perimetrului;
- d) obiectul și scopul lucrărilor geologice executate și ipotezele geologice care stau la baza proiectării și executării lor;
- e) perioada în care s-au executat lucrările, volumul fizic și valoric al acestora;
- f) evoluția cercetărilor geologice și a exploatării;
- g) situația resurselor minerale și a rezervelor de substanțe minerale utile evaluate și luate în evidență anterior și cele evaluate în documentație.

Art. 3. — Geologia regiunii prevăzută de art. 1 lit. b) va avea următorul conținut minimal:

a) stratigrafia cuprinzând succesiunea formațiunilor geologice, limitele geologice, reperele stratigrafice, precum și o scurtă caracterizare litologică;

b) tectonica regiunii cuprinzând descrierea structurii, accidentele tectonice majore, fazele în care au avut loc acestea;

c) alte substanțe minerale utile cunoscute în perimetru.

Art. 4. — Metodica de cercetare geologică, prevăzută de art. 1 lit. c), va cuprinde minimal următoarele:

a) metodele de cercetare folosite, și anume prospecțiuni geologice, geochemice, geofizice, lucrări de explorare generală și de detaliu, precum și motivarea metodicii de cercetare aplicate;

b) lucrările de cercetare executate;

c) motivația distanțelor dintre lucrările de cercetare;

d) devierea sondelor și recuperarea în util și steril;

e) lucrările executate în zăcământ care nu au fost luate în considerare în calculul resurselor minerale și al rezervelor de substanțe minerale utile și motivarea excluderii lor;

f) metodologia de probare, numărul, locul, caracterul reprezentativ al probelor, prelucrarea lor, felul analizelor și determinărilor, cum ar fi mineralogice, petrografice, paleontologice, chimice, fizico-mecanice etc.

Art. 5. — Geologia zăcământului prevăzută de art. 1 lit. d) va avea următorul conținut minimal:

a) stratigrafia zăcământului cuprinzând descrierea detaliată a formațiunilor cercetate din punct de vedere litologic, mineralogic și paleontologic, împărțite în subunități, în ordinea formării lor;

b) petrografia zăcământului cuprinzând descrierea detaliată a formațiunilor sedimentare, metamorfice sau eruptive în care este localizat zăcământul sau care au legătură genetică cu acesta și compoziția mineralogică, structura, textura, zonele de metamorfism etc.;

c) tectonica zăcământului cuprinzând descrierea detaliată și caracterizarea completă a structurii în care este cuprins zăcământul, cu evidențierea direcției și înclinării straterelor, cutelor, faliilor, a săriturilor faliilor și blocurilor tectonice;

d) regimul gazo-dinamic, dacă este cazul, în funcție de substanța minerală utilă;

e) prezentarea substanței minerale utile, și anume compoziția chimică, mineralogică și petrografică, parageneza, structura și textura substanței minerale utile, forma și poziția corpurilor de substanță minerală utilă, natura limitelor acestora, variația principalelor caracteristici ale zăcământului cu privire specială asupra conturului și grosimii, precum și descrierea petrografică a rocilor din culcușul și acoperișul zăcământului;

f) geneza zăcământului cuprinzând descrierea condițiilor și proceselor geologice care au dus la formarea zăcământului.

Art. 6. — Hidrogeologia zăcământului prevăzută de art. 1 lit. e) se va elabora în măsura în care constituie o problemă pentru valorificarea zăcământului și va avea următorul conținut minimal în cazul în care apar probleme legate de condițiile hidrogeologice:

a) metodica cercetărilor hidrogeologice, lucrările executate și motivarea distanțelor dintre lucrări;

b) formațiunile acvifere, caracteristicile lor, și anume număr, grosime, adâncime, poziția față de zăcământ, alcătuirea geologică, granulație, conținut de argilă, prezența gazelor etc.;

c) parametrii hidrogeologici, și anume porozitate, coeficient de filtrare, coeficient de cedare, debit, presiune, nivel hidrostatic, direcția de curgere etc.;

d) sursa de alimentare a formațiunilor acvifere;

e) nivelul apelor freatice stabilit cu ajutorul forajelor și a puțurilor;

f) posibilitățile de asecare pe baza rezultatelor obținute în cercetările experimentale;

g) concluzii privind gradul de cunoaștere a condițiilor hidrogeologice.

Art. 7. — Caracterizarea calitativă a substanței minerale utile prevăzută de art. 1 lit. f) se va elabora pe baza rezultatelor analizelor și determinărilor de laborator și tehnologice, obținute pe materialul recoltat din lucrările executate până la data la care se calculează resursele/rezervele de substanțe minerale utile, și va avea următorul conținut minimal:

a) compoziția mineralogică și petrografică exprimată în procente, variația acesteia în cuprinsul zăcământului pe direcție și înclinare, mărimea granulelor minerale utile și gradul de concreștere a acestora cu minerale nevalorificabile, etapele de depunere sau de formare a mineralelor utile și fenomenele de alterare;

b) compoziția chimică exprimată, după caz, în procente sau g/t, variația acesteia în cuprinsul zăcământului pe direcție și înclinare, cu atenție deosebită asupra componentelor utili principali și a accesoriilor valorificabile, precum și asupra componentelor dăunătoare, pentru fiecare corp de substanță minerală utilă; compoziția chimică se prezintă detaliat numai pentru substanțele minerale utile din care se valorifică anumiți componente sau pentru substanțele a căror valorificare este condiționată de îndeplinirea anumitor condiții de compoziție chimică;

c) caracteristicile fizice și mecanice ale substanței minerale utile și variația lor în cuprinsul zăcământului, în funcție de condițiile tehnice pentru anumite domenii de valorificare, măsura în care rezultatele determinărilor individuale și ale valorilor medii se încadrează în acestea;

d) concluzii privind gradul de cunoaștere a caracteristicilor calitative.

Art. 8. — Evaluarea resurselor minerale prevăzută de art. 1 lit. g) va cuprinde datele de bază care fundamentează calculul resurselor de substanțe minerale utile și va avea următorul conținut minimal:

a) metoda de calcul adoptată și motivarea ei în funcție de forma zăcământului, de amplasarea lucrărilor de cercetare și de gradul de cunoaștere obținut;

b) delimitarea panourilor de calcul al resurselor și justificarea acestora;

c) metodele de determinare a parametrilor de calcul, conturarea și evaluarea suprafețelor de calcul, justificarea distanțelor de extrapolare, determinarea grosimii în punctele de cunoaștere, justificarea grosimilor minime luate în considerare, metoda de determinare a grosimilor medii, metoda de determinare a greutateii volumetrice, metodele de determinare a caracteristicilor calitative sau a conținuturilor medii, coeficienții de corecție utilizați și motivarea lor;

d) situația resurselor minerale pe corpuri de substanță minerală utilă, sorturi industriale și pe zăcământ sau pe perimetru, clasificate în categorii și grupe;

e) analiza gradului de precizie a cantității și calității resurselor minerale, stabilit fie direct, prin metode statistice și geostatistice, fie prin compararea rezultatelor obținute prin îndesirea rețelei lucrărilor ori prin compararea resurselor/rezervelor de substanțe minerale utile cu rezultatele abatajelor experimentale, ale probelor tehnologice sau ale exploatarii curente, interpretarea rezultatelor analizelor de control intern, extern și ale probelor excepționale.

Art. 9. — Concluziile prevăzute de art. 1 lit. h) vor avea următorul conținut minimal:

a) prezentarea succintă a conturului, formei, grosimii, continuității, poziției în spațiu a zăcământului de substanțe minerale utile, a caracteristicilor rocilor din culcușul și acoperișul acestuia și hidrogeologiei zăcământului;

b) prezentarea succintă a compoziției mineralogice, a caracteristicilor calitative, a conținuturilor în componente utile și dăunătoare, precum și a variației acestora;

c) propuneri privind luarea în evidență a resurselor de substanțe minerale utile calculate cantitativ și calitativ, clasificate pe categorii;

d) propuneri privind continuarea activității de cercetare geologică pentru mărirea cantității resurselor minerale și creșterea gradului de cunoaștere a acestora.

Art. 10. — Documentația cu calculul resurselor/rezervelor minerale are ca părți integrante următoarele anexe la text:

a) descrierea aflorimentelor, dezvelirilor, șanțurilor, puțurilor, galeriilor, planurilor înclinate, nișelor, carotelor obținute în foraje etc., în zonele în care au traversat corpurile de substanță minerală utilă;

b) rezultatele măsurărilor hidrogeologice;

c) tabele cu calculul devierii sondelor și interpretarea grafică;

d) tabel cu coordonatele topogeodezice ale lucrărilor de cercetare și de exploatare, care fundamentează evaluarea resurselor minerale și a rezervelor;

e) în cazul cărbunilor, tabel sinoptic cu rezultatele forajelor, carotaj mecanic și geofizic, executate în perimetru;

f) tabel cu rezultatele analizelor și ale determinărilor pe probe;

g) tabel cu rezultatele analizelor și ale determinărilor de control intern și extern și prelucrarea acestora;

h) studii elaborate de agenți economici specializați privind situația hidrogeologică, compoziția mineralogică, respectiv petrografică, caracteristicile fizico-mecanice,

condițiile tehnico-economice de exploatare, preparare valorificare;

i) tabele cu stabilirea valorilor medii ale parametrilor de calcul și tabele cu evaluarea resurselor minerale și a rezervelor de substanță minerală utilă pe unități de calcul.

Art. 11. — Documentația cu calculul resurselor/ rezervelor minerale va fi prezentată pe suport hârtie și pe suport magnetic.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea unei licențe de concesiune pentru explorare

Având în vedere prevederile art. 15 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorarea dioritului din perimetrul Sărmaș — Jolotca, situat în județul Harghita, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea

Comercială „Big Gold Group” — S.R.L. Prejmer, în calitate de concesionar.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Buliga

București, 6 decembrie 2005.
Nr. 178.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

pentru aprobarea Instrucțiunilor tehnice privind condițiile de eliberare a permiselor de prospecțiune

Având în vedere prevederile art. 14 din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 26 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 756/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile tehnice privind condițiile de eliberare a permiselor de prospecțiune, prevăzute în anexa care face parte integrantă din

prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Buliga

București, 6 decembrie 2005.
Nr. 179.

INSTRUCȚIUNI TEHNICE

privind condițiile de eliberare a permiselor de prospecțiune

Prezentele instrucțiuni tehnice sunt emise în conformitate cu prevederile art. 14 din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, și cu cele ale art. 26 din Normele pentru aplicarea Legii minierilor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 1. — Eliberarea permisului de prospecțiune se face de către Agenția Națională pentru Resurse Minerale, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — În vederea eliberării permisului de prospecțiune, persoanele juridice române sau străine interesate trebuie să depună la Agenția Națională pentru Resurse Minerale următoarele documente:

- a) cerere privind eliberarea unui permis de prospecțiune;
- b) fișa-tip a perimetrului de prospecțiune propus, la scări cuprinse între 1:25.000 și 1:200.000, întocmită conform Instrucțiunii tehnice privind documentația pentru delimitarea și fundamentarea perimetrelor de prospecțiune, de explorare sau de exploatare;
- c) datele de identificare a firmei;
- d) date privind capacitatea tehnică și financiară a firmei;

e) program cu lucrările de prospecțiune pe care autorul cererii își propune să le execute, durata și valoarea acestora.

Art. 3. — Conturul și suprafața perimetrului de prospecțiune se stabilesc de către Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în funcție de substanțele minerale utile din perimetru, structura și formațiunile geologice în care acestea sunt cantonate, durata și volumul lucrărilor.

Art. 4. — În funcție de durata lucrărilor și de suprafața perimetrului, la eliberarea permisului, se stabilesc volumul de lucrări și valoarea minimă a acestora, prin negocieri cu Agenția Națională pentru Resurse Minerale.

Art. 5. — Permisul de prospecțiune se eliberează în termen de maximum 30 de zile de la îndeplinirea condițiilor stabilite la art. 2, pentru o durată de maximum 3 ani, fără drept de prelungire.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 067028